

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209307
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8815209307.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v spore žalobkyne D. D., V. XX.X.XXXX, P. L., adresa na doručovanie I.T., V..N., T. X, XXX XX I., zastúpená Mgr. Valérom Podolskim, advokátom so sídlom Námestie slobody 1, 066 01 Humenné proti žalovaným 1/ R. P., B. P. X. XXX/XXX, L., 2/ S.. H. P., B. P. X. XXX/XXX, L., 3/ Y. D., B. P. T. X.R. XX/XX, L. V. B., všetci žalovaní zastúpení ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s.r.o., so sídlom Ulica 1. mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034, o zaplatenie 3.500,- eur s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C 351/2015-119 zo dňa 14.6.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobkyne zamietol. Žalovaným v 1/, 2/ a 3/ rade proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala v konečnej verzii zaplatiť od žalovaných 3.500 eur s úrokmi z omeškania. Prvoinštančný súd žalobu zamietol, pretože žalobkyni sa nepodarilo preukázať dôvodnosť svojho nároku. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 251 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP a § 257 CSP.

Skonštatoval, že v danom prípade súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, preto úspech žalovaných v 1/, 2/ a 3/ rade predstavoval 100 %. Preto žalovaným vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Aplikujúc ust. § 257 CSP prvoinštančný súd žalovaným náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal. Na vyjadrenie sa k možnej aplikácii ust. § 257 CSP prvoinštančný súd vytvoril stranám sporu priestor na pojednávaní dňa 16.5.2019. Zástupca žalovaných na tomto pojednávaní vyslovil len všeobecne hodnotiaci názor, že by bolo nespravodlivé, aby súd žalovaným, voči ktorým si žalobkyňa v tomto, ako aj v iných konaniach, uplatnila nárok na náhradu trov, nepriznal náhradu v prejednávanej veci za predpokladu, že budú v plnom rozsahu úspešní. Namietal, že žaloba bola od počiatku zjavne neopodstatnená.

Prvoinštančný súd pri aplikácii ust. § 257 CSP prihliadol najmä na majetkové a zdravotné pomery žalobkyne. Žalobkyňa poberá iba invalidný dôchodok, čo nebolo v konaní sporné. Bola jej poskytnutá právna pomoc Centra právnej pomoci po preskúmaní jej majetkových pomerov a navyac, bola oslobodená od súdnych poplatkov ešte pred poskytnutím právnej pomoci Centra právnej pomoci. Zdržuje sa v resocializačnom zariadení, počas súdneho konania bola hospitalizovaná na psychiatrickej klinike. Je v zlej majetkovej situácii, čo tiež nebolo sporné.

Žalobkyňa si od počiatku uplatňovala podľa žalovaných bezdôvodný nárok, alebo nárok od počiatku bezúspešný. Prvoinštančný súd však uviedol, že dôvodom zamietnutia žaloby bolo to, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať ňou tvrdý nárok. Nemožno konštatovať, že za inej dôkaznej situácie a

preukázania žalobkyňou tvrdených skutočností by táto nemohla byť v konaní úspešná. K záveru o nedôvodnosti žaloby by bolo možné dospieť až po vykonaní dokazovania vo veci. Bezúspešnosť žalobkyne nebola od počiatku zrejmá.

Preto prvoinštančný súd pri rozhodovaní prihliadol aj na pomery žalovaných, ktorí majú nepomerne lepšie majetkové pomery ako žalobkyňa, ktorá je v horšej majetkovej pozícii. Aplikáciou ust. § 257 CSP dôjde k zníženiu majetku žalovaných výnimočným nepriznaním náhrady trov, čo však nemôže ohroziť ich existenciu. Nepriznanie náhrady trov žalovaným bude mať menší dopad na ich celkovú majetkovú situáciu, ako by malo priznanie trov vo vzťahu k žalobkyni na majetkovú situáciu žalobkyne. Navyiac, strany sporu sú rodinní príslušníci a priznanie náhrady trov úspešným žalovaným by neprispelo k zmierneniu napätia a rozporov medzi týmito osobami. Preto súd náhradu trov konania proti žalobkyni žalovaným nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania podali žalovaní odvolanie. Namietali rozhodnutie prvoinštančného súdu a žiadali, aby rozhodnutie prvoinštančného súdu vo výroku o trovách konania bolo zmenené tak, že sa prizná žalovaným v 1/, 2/ a 3/ rade proti žalobkyni právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, vrátane trov odvolacieho konania.

Žalovaní uviedli, že na pojednávaní dňa 18.10.2016 právny zástupca žalovaných ponúkal žalobkyni možnosť, že ak vezme žalobu späť, nebude žiadať náhradu trov konania. Vysvetlil jej, že jej žaloba nemá nádej na úspech, pretože už v tom čase boli tvrdenia žalobkyne úplne nepreukázané. Navyiac, aplikácia ust. § 257 CSP neprichádza do úvahy, pretože žalobkyňa v inom exekučnom konaní v pozícii oprávnenej exekvuje žalovanú v 1/ rade v pozícii povinnej, kde si bez mihnutia oka uplatnila voči povinnej, dcére žalobkyne, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, čo predstavuje sumu vyše 500 eur. Teda ak má nahradiť trovy dcéra matke, tak je to zákonné a správne, ale keď má nahradiť trovy konania matka dcére, tak je to zrazu dôvod hodný osobitného zreteľa. Preto súd by mal postupovať rovnako, na čo prvoinštančný súd nedal žiadnu odpoveď. Navyiac, žalovaní nezadali príčinu vedenia tohto sporu a žalobkyňa bola upozorňovaná, že toto súdenie jej úspech neprinesie. Preto nie je spravodlivé, aby trovy konania znášali žalovaní.

4. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania je správne.

Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav v prejednávanej veci vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania a k aplikácii ust. § 257 CSP, správne vec právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého výroku prvoinštančného rozsudku a správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Len na zdôraznenie správnosti je potrebné uviesť, že správne prvoinštančný súd v prejednávanej veci najskôr vyhodnotil mieru úspechu v spore, kde pre neúspech žalobkyne skonštatoval dôvodnosť aplikácie ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa bola úplne neúspešná v prejednávanej veci. Je potrebné však uviesť pri rozhodovaní o trovách konania, že správne postupoval, pokiaľ aplikoval v prejednávanej veci aj ust. § 257 CSP. Vopred zistil k možnej aplikácii citovaného zákonného ustanovenia stanovisko žalovaných, ktoré bolo nesúhlasné. Rozhodnutie vo vzťahu k žalovaným nie je možné považovať za prekvapivé. Prvoinštančný súd sa podrobne vysporiadal s každou jednou námietkou žalovaných a poukázal najmä na pomery žalobkyne, ktorej majetkové pomery sú žalovaným známe, vedľa, že je invalidná dôchodkyňa žijúca v resocializačnom zariadení, trpiaca vážnymi zdravotnými diagnózami, v čase konania hospitalizovaná na psychiatrickej klinike. Uvedené okolnosti sú okolnosti hodné osobitného zreteľa pre možnú aplikáciu ust. § 257 CSP tak, ako to uviedol prvoinštančný súd.

Navyiac, vo vzťahu k predmetu sporu je potrebné uviesť, že po podaní žaloby nebolo jednoznačné, či žalobkyňa v prejednávanej veci bude úspešná alebo meritorne sa vec skončí jej neúspechom. Záviselo to od dôkaznej situácie v spore a od možnosti žalobkyne preukázať dôvodnosť svojho nároku. Je neprípustné bezúspešnosť sporu vzhľadom na priebeh tohto konania vysloviť hneď na začiatku po podaní žaloby, pretože v tom čase bezúspešnosť v prejednávanej veci sa nejavila ako dôvodná a bezúspešnosť v spore nebolo možné, vzhľadom na objektívne okolnosti, ešte posúdiť. Správne postupoval prvoinštančný súd, keď všetky tieto okolnosti vyhodnotil ako okolnosti hodné osobitného zreteľa a výnimočné, už aj s poukazom na rodinné vzťahy medzi stranami sporu. Naopak, žalovaní sú v takej ekonomickej situácii, kde prípadné nepriznanie náhrady trov konania v prejednávanej veci ich natoľko nezaťažuje, že by táto okolnosť mala podstatný alebo zásadný vplyv v ich sociálnom postavení.

Naopak, na strane žalobkyne by mohlo dôjsť k takejto situácii vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré prvoinštančný súd vyhodnotil komplexne a správne.

Skutočnosť, že žalobkyňa v inom konaní si voči žalovanej v 1/ rade uplatňuje nárok na náhradu trov konania nie je možné v tomto konaní o žalobe vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5C 351/2015 vyhodnocovať negatívne v neprospech žalobkyne. To, že si žalobkyňa v inom konaní uplatňuje nárok na náhradu trov konania, je jej právom, o ktorom opäť musí rozhodnúť súd a nemôže jej uplatnenie práva v inom konaní mať vplyv na zákonný postup pri rozhodovaní o trovách konania aktuálneho konania, ktoré je predmetom tohto sporu.

Naviac, je potrebné uviesť, že vplývajúce žalovaných na žalobkyňu o späťvzatie žaloby, resp. o zastavenie konania po tom, čo sa vzdajú trov konania bez meritórneho prejednaní vecí a bez dosiahnutia meritórneho rozhodnutia o uplatnenom nároku, nie je možné považovať za formu predchádzania sporu. Naopak, žalobkyňa mala právo uplatniť si nárok, o ktorom si myslela, že je dôvodný. Jej právna neistota sa skončila až meritórnym rozhodnutím súdu, ktorý jej žalobu pre nepreukázanie uplatneného nároku zamietol.

Všetky tieto okolnosti prvoinštančný súd vyhodnotil správne, a preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP. Žalobkyňa v odvolacom konaní bola úspešnou stranou sporu. Žalobkyni v odvolacom konaní žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto jej ich súd nepriznal.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané

opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.